

Hevesvármegye

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI VÁRMEGYEI LAP

TARTALOM:

- Kálmán Sándor, a Magyar Külkereskedelmi Intézet megbízottja München: Mit is láttunk Németországban a mi 1933-as gyümölcs és főzelékkivitelünkkel.
- Hedry Lőrinc főispán a szociális tennivalókról.
- A „Falusi Országos Földműves Szövetség” tavasszal 30 gazdáját fog kivinni Olaszországba.
- A kézműves iparosság a nemzeti egység gondolatának szolgálatában.
- Dr. Zöld Ferenc, a Magyar Vívó Szövetség titkára: A vidéki vívósport problémája.
- A Báró Hatvány család admánya a Kormányzóné nyomoronyhító akciójára.
- Tarlózás: A gyöngyösiek kiállításáról. — a Szövetség Mátraértekezlete.
- A Hevesmegyei Gazdasági Egyesület és a Gyümölcstermelők Országos Egyesülete Hevesmegyei fiókjának levele szerkesztőségünkhöz.
- Hová küldjük a Kormányzóné nyomoronyhító akciójára szánt adományokat.
- Az Egri Szent Klára vegyeskórus nagy-sikerű szereplése Hatvanban.
- László Béla igazgató Hatvan: Szurdokalmás.
- Az Országos Szövetség Mátra értekezlete.
- (V.): Pillanatfelvételek a pétérvásárai járásból.
- Dr. Dienes Barnabás tanító Tiszafüred: Járási múzeumok.
- Kiállítás Gyöngyösön.
- Szerkesztői üzenetek.
- Továbbá hírek és beszámolók a megye minden részéből.

HATVAN.
DECEMBER HÓ 1.
IV. ÉVFOLYAM 22. SZÁM.

Kiállítások Gyöngyösön.

A Tesz nemzeti munkahét vidéki megmozdulásai között legelsőknek Gyöngyös város gazdái, iparosai és kereskedői mozdultak meg és november 19-25 között tartották meg a gyöngyösi munkahetet. A munka ünnepének adtak kifejezést azok a szép kiállítások, melyek megnyitására november 19.-én dr. Hedry Lőrincz főispán és Okolicsányi Imre alispán Gyöngyösre jöttek és dr. Puky Árpád polgármester üdvözlése után a Bruckner csarnokban az ipari és kereskedelmi, majd a a Hungária kis és nagytermében rendezett mezőgazdasági, kertészeti és borászati kiállításokat tekintették meg, végül az ünnepi hangulatú városban a pompásabbnál pompásabb azon kirakatokat tekintették meg, amelyek a Tesz kirakatversenyben vettek részt, mindenütt magyar kéz munkáját, magyar árút tárva ötletes, szép elrendezésben a közönség elé.

A Tesz gyöngyösi munkahetének kiállítói legjavát adták annak, amit csak tőlük kívánni lehet. Nem sorolunk fel névszerint senkit, de büszkén állapítjuk meg, hogy a gyöngyösi iparos a minőségi munka legjavát állította ki. A lakberendezés és lakásművészet olyan korszerű alkotásaival, olyan finomművű tárgyaival találkoztunk, amelyek minden kritikát kibírnak. A számos szoba, konyha a gyöngyösi festő és mázolóiparosság, a butorok, konyha és más felszerelési tárgyak az asztalos, kárpitos, fényezőiparos magas fejlettségéről tanuskodtak, szintugy a ruházati és bőriparok, a lakatos és fémpipar egyéb ágairól nem is szólva. A kereskedelem pedig olyan nivós kollekciókkal szerepelt, amely a közönség körében irást irást irányító hatásával komoly értéket képvisel.

A gazdasági, kertészeti és borászati kiállítás állandó látogatottsága mutatta, milyen érdeklődés középpontjába került ma az agrár termelés, mennyire átérzi a közönség, hogy a mezőgazdaság sorának alakulásától függ mindnyájunk jövője. A kiállítás gerince természetesen a borkiállítás volt, amelyen úgy termelők, mint kereskedők részt vettek, ehhez csatlakozva természetesen a gyöngyösi borfeldolgozó szeszipar is. — A borokat bíráló bizottság Balogh István elnöklete alatt nagy meglepetéssel állapította meg, hogy a közel 100 féle kiállított borfeleség, melynek mintegy 85 % a új bor volt, az ideai minőséggrontónak ítélt időjárás ellenére kifogástalan, jó zamatu, és kellő szeszfokkal kerül a kiállításra, nemkülönben azt is meglepéssel állapította meg, hogy a kisgazdák borkezelése őriási lépésekkel haladt előre az 1930 évi borkiállítás-

hoz képest. A szebbnél szebb kertészeti termékek, a gyöngyösi gazdasági irányú szakoktatás két iskolájának kiállításai jelentősen fokozták a kiállítás értékét, amit néhány környékbeli gazdaság és a gőzmalom buzaminőségi anyagának és lisztjeinek kiállítása tett teljessé.

A teljes siker jegyében lezajlott kiállítások rendezése Bakó Oszkár dr. városi tanácsos minden részletkérdésre kiterjedő, nagy agilitással és fáradtságot nem ismerő kitarással végzett munkájának az eredménye. Őt segítették az ipari kiállításon Kovács Gyula ipartestületi elnök, Nagy Dezső, a villamos művek igazgatója, a mezőgazdasági kiállításon Gábris Lajos tanár, a borászati kiállításon Oswald Géza, a gyöngyösi gazdaköri szövetkezet igazgatója, Balogh Sándor a Gazdakör, elnöke és Tóth István az iparosság agilis tagja.

A Tesz részéről a kiállítás zárására, a kirakatverseny és a díjazott kiállítók okleveleinek kiadási ünnepélyére, mely 25.-én este a Gyöngyösi Iparosok Dalköre nagyszabásu hangversenyének keretében lett megrendezve, Borsody Gyula, a Tesz társelnöke és Lányi Árpád, a Tesz szervezési osztályának igazgatója érkeztek Gyöngyösre. Tiszteletükre 24.-én este a Hungária kistermében társasvacsora volt, melyen dr. Bakó Oszkár Gyöngyös város közönsége nevében, Kovács Gyula ipartestületi elnök az iparosság és kereskedelem, Balogh István a gazdaközönség nevében, dr. Katrics Kálmán a nemzeti egység és a Tesz gyöngyösi alakulata nevében köszöntötte a Tesz elnökségének küldöttségét.

A gyümölcsös takarékos téli permetezését ismerteti a Növényvédelem és Kertészet legújabb száma. Cikkeket közöl még a nyulragás elleni védekezésről, a gyümölcsök raktári rothadásáról, az ideai rossz must és bor javításáról, a gyümölcsfák nyéséséről, a házi kert berendezéséről. Közli a Földművelésügyi Minisztérium által engedélyezett növényvédelmi szerek jegyzékét, azok használati előírásával együtt stb. A dusan illusztrált két szaklapból a Növényvédelem kiadó hivatala (Budapest, V. Kossuth Lajos-tér 11. sz.) egy alkalommal díjtalanul küld lapunkra való hivatkozással mutatványszámot.

V e n n é k p r i m a 15 - 20 f o l d s z ö l ő t ,

országúthoz közel, jó helyen, pincével és egyéb felszereléssel. — Az eladni szándékozók e lap kiadóhivatalába küldjék ajánlatukat pontos leírással együtt,

Alapítatott 1897.

Alapítatott 1897.

Baraker Mátyás és Fia

B u d a p e s t VI. Andrásy út 27 sz.,
D. Lipót körút 27 sz.

Ezüst koszorús kalapos mesterek.

Férfi kalapok legjobb beszerzési forrása.

Egyébként is barackunk jórészt különböző érési fok mellett osztályozatlanul jön tovább, mint annakelőtte.

Szilvánk nem jöhet be, mert a német vámot hirtelen 30 aranymárkára emelik, illetve a lejárt francia szerződés nem biztosít más államoknak a legtöbb kedvezmény záradéka elvén, szerződéses vámot.

Talán áldás reánk, mert vörösszilvánk, exportunk lenyegereke, biztos veszteséget hozott volna mindenkire, aki vele foglalkozik, magvaváló szilvánk pedig exportrelációban úgysem számbajövő mennyiség és nem lett volna az idén sem . . .

Szőlők szerencsétlenségünkre későn jön, zöld és keserű, mikor megindul, majd hatalmas esőzések még tovább rontják ez amúgyis gyenge árú ellenálló-képességét. Ide is, máshová is csak romlott állapotban érkezik, jórészt penészesen. Sorsa meg van pecsételve, ha néha-néha más származású szőlők kimaradásánál véletlenül fogyasztó és nem préses kezébe kerül is az árú.

Szőlők . . . mondom, hát vannak talán exportfajtáink? Hát Bulgária példájára az 1930-as kezdés után, mikor először próbálkoztunk és jöttünk tépett tollakkal haza, tehát négy esztendő alatt érkezett immár ide borszőlőn kívül más fajta árú?

Érkezett olyan fajta, mely csemegeszőlő és nem átmeneti előnyök folytán (mint a tavalyi év) borszőlőből avanszáló exportszőlő?

A *chasselas*-nk ide nem jöhet, mert itt nem tartják chasselasnak a francia chasselasval szemben, csemegeszőlőnek pedig számít *madeleine*, a *mézecés*, a *kecskekecsés* (*lugas*), *othelló*, *ökörsem* (*Aramond*) *Isabella*, *oportó* és végül e fajták minden idénybeli szomorú sorsra jutó szépe, a *körvidinka*.

Csak kemény fajták mennek mindenütt a világon, fajták a csemegeszőlők jellegzetes tulajdonságaival, a többi fajta értékesítése kenyszerértékesítés, premium favorizálta tehermentesítése bortermelő területeinké. De semmiestre sem export.

Típusok európai relációban a *francia chasselas*, a *grös vert*, az *olasz Baresana*, az *olasz Poggirosa*, a *bolgár Aius Ali*, a *bolgár Dimiat* (ez utóbbi kevésbé kedvelt), a *görök Rozaki* a *spanyol Reales*, a *spanyol Cannes etc.* A mi árunk kiküldése ide csak megjárása ritka eshetőségeknél, pl. nem szállítás, melyre fogyasztó vár, mely szükségletet elégít ki.

Hogy mit végeztek a bolgárok három év alatt, arra itt van a mostani nehéz esztendő, szám- és értékelés . . . hogy milyen területeket vontak be az egységes tipustermelésbe, arról az eredmények szólnak. Még ma is, november hó 21-én 1 ilyen nagyértékű waggon fut be . . .

És milyen elszomorodva is olvastam egyik napilapunk „közgazdasági” rovatában jó multkoriban, hogy a szegedi tanyakiállítást méltatva, mint nagy eredményt regisztrálja a cikk, hogy egyik faiskolánknak „sikerült” egyedül szőlőben 70 különböző típust kihozni . . . akkor olvasom ezt, mikor tudom, hogyan törekszik minden termelő ország hatalmas területek egységes típust adó telepítésére.

De ha még ott tartunk, hogy a beküldő egész izgalma nem a piac árhullámszásától, hanem attól van függővé téve, hogy árúja vajjon piacképes állapotban érkezik-e meg (meggy, barack, szőlő, szilva) normális szállítási körülmények mellett is, mikor fo-

gunk elérkezni szerepet játszó, tényezőt jelentő, piacot befolyásoló, exportállamra való elismertetésünkhöz?

Minden tőlünk függ: Természeti adottságunk, olcsó munkaerőnk mellett mi kell az akaraton kívül? Talán Olaszország az a nagyon tőkeerős állam, talán Bulgária . . . ha a tőkeerősség a fenti adottságokon kívül szöbajóhet?

Hol kicsiny az egyes ereje, ott a szövetkezés hatalma, *csak igazolt eredményt lásson egyszer az a termelő* . . . vezetést, mely nemcsak a szakismeretet, hanem az erőteljes kezdeményezést, hanem az ügy tőkéletes szeretetét hozza . . .

És itt meg kell állanom *az egyetlen példánál*, az *egyetlen kivételnél*. Az Önök megyéje területén egyik uradalom az idén, ebben a nehéz helyzetben itt és akkor, mikor nálunk e cikk csaknem értékesíthetetlen volt, olyan eredményt mutatott, mely itt erkölcsi sikert, neki magának anyagi többletet jelentett . . .

Sok szorgalommal, sok jóakarattal olyan *paradicsomot* termelt szemben minden helyi tanácsadással, mely az itteni piac kívánalmait követte. *Igy azután 20 waggonos telével mennyiségileg is meghaladta a háború óta ideimportált össz mennyiségűnket*.

Pedig száz és ezer waggonokat lehetne e cikkből értékesíteni, csak egy a trükkje, hogy azt hozzuk, ami ide kell.

Igy elertük az idén, hogy sen sokszor meghaladta a mi paradicsomunk árjegyzése az itt rendszeresen legnagyobbra becsült hollandi árú teheresét. Ezt jelenti a piaci mozgás.

Igy lesz érthetővé abbéli régi törekvésem, hogy mint ebben az esetben is, *jöjjön ki a termelő az értékesítés színhelyére*, lássa, érzékelje minden itton mit és hogyan kell termelnie.

Az a termelő, aki értékesítési piacot lát, sohasem lesz egyoldalú többé, sohasem lesz antimerkantilis szellemű, mert megérti, hogy exportőr ténykedése nem nyereségbezebelésből áll, hogy az exportőr munkájának sikere tulajdonképpen az ő kezébe van letéve.

Az ilyen termelő terjesztés azt az otthon még mindig meg nem értett igazságot, hogy hiány árúnak még erős kereslet mellett is alig akad piaca, az ilyen termelőnek lesz meglátása, hogy elégtelével szakítson és olyat termeljen innár, ami nem az ő izlésének, hanem a vevő kívánalmainak kell.

E szemszögből nézve a dolgokat, nagy megértéssel és sok szeretettel üdvözlöm a Faluszövettség kezdeményezte gazdaiúj utaztatást, különösen ha szakember és nem hivatalnok vezetése mellett történnek e tanulmányutak és jó volna, ha kis csoportok vagy egyesek szakadhatnának ki a nagyobb kirándulócsoporthoz. Így inkább elérhető volna, hogy azt nézzék és tanulják meg, amit verserjünk *nem* akar megmutatni, nem akar felfedni, mert éppen ez eltitkolból tanulhatnának legtöbbet.

Hogy azután mennyire üdvös volna nemcsak a termelés, hanem az értékesítés helyeinek látogatása, az már fenti szándékaimból is magától érthető.

Egy ilyen nemzedék nemcsak a termelés vezetése, irányítása, hanem a termelt javak exportjának ellenőrzése szempontjából is mindenképpen hivatottabb értéket jelentene új szellemével, új meglátásai-

val, mint a piacot nem ismerő, utasításokat teljesítő szervek.

Én a magam hátán átviharzott, tehát szubjektív tapasztalatokból, melyekkel az ügy szeretete mindenkor párosult, így látom nagyjában a mi helyzetünket és majd az egyes cikkek taglalásánál rámutatok arra, hogy a számszerűségek engem mennyiben igazolnak.

Házasság. Izsépi Bácskay Bözsike és nemes dr. Szabó Vilmos, Heves vármegye aljegyzője november 21-én délelőtt 11 órakor az egri főszékesegyházban házasságot kötöttek.

Hivatalvizsgálat. Okolicsányi Imre alispán a közelmúlt napokban tartotta meg dr. Kékessy Dezső főszolgabíró s a vármegyei főszámvevőség képviselőinek közbenjöttével rendes hivatalvizsgálatát Apcon és Rózsaszentmártonban. Igen érdekes tényként kell megemlítenünk, hogy Apcon a folyó évi adóelőirányzatnak cca 101% -a folyt be, sőt a hátralékos adó 50-60% -a is be fog folyni. Rózsaszentmárton községben szintén ilyen kitűnő az eredmény, mivel ott is cca 95% -át fizették be az adózó polgárok az előirányzott adónak.

Dr. Hedry Lőrinc főispán a szociális tennivalókról.

A „Hevesvármegye” munkatársa felkereste vármegyénk főispánját, aki nagy megértéssel és szociális érzéssel foglalkozik a vármegye szükségét látó népnek munkával való ellátásával.

Munkatársunk kérdésére a legközelebbi szociális teendőkről szíves volt az alábbiakban nyilatkozni.

„Mindenkinek, aki csak teheti, hazafias és becsületbeli kötelessége, hogy a tél közeledtével fokozottabb mértékben foglalkozzon a munkanélküli embertársai munkához segítségével. Minden lelkiismeretes embernek a szociális érzése, de az esze is azt kell, hogy diktálja, hogy nézzen szét a háza portáján, s akkor teremtsen munkaalkalmat, amikor azt a legolcsóbban elvégeztetheti, de egyben a legnagyobb segítséget is nyújtaná vele.

Hiszem és remélem, hogy mindenki meg fogja érteni, hogy a munkaalkalom teremtése a legszebb és a legnagyobb segítség és tőle telhetőleg mindenki teljesíteni fogja kötelességét.

A Falu Országos Földmives Szövetség tavasszal 30 gazdajfut fog kivinni Olaszországba

Mult számunk vezetőhelyén foglalkoztunk a Falu Szövetségnek azzal a magyar kiscgazdatisadalmra nagy fontos sággal bíró ténykedésével, hogy a mai nehéz időben okvetlen szükséges ismeretek megszerzésére, kiscgazda ifjakat visz Olaszországba. Gazdajfutaink Olaszország legkiválóbb mintagazdaságaiba lesznek, ugyszólván családtagokként elhelyezve, ahol módjuk lesz, különösen a gyümölcs és kertgazdálkodást tökéletesen elsajátítani.

Értesülésünk szerint tavasszal, a Falu Szövetség folytatni fogja akcióját, és Szekeres László dr.

Eger város a kormány jóindulatú és bőkezű támogatásával el fogja tudni végeztetni az előirányzott munkálatokat, amellyel megoldást fog nyerni a munkanélküliek munkával való ellátása.

Örömmre szolgál, hogy ezen munkálatok keretében az egri várnál szükséges tennivalók is végrehajthatók lesznek, ez annál is inkább fontos, mert idegenforgalmi szempontból a vár országos jelentőséggel bír.

Gyöngyös a maga erejéből fogja a munkanélküliek munkával való ellátását megoldani. Meggyőződése, hogy közmegelegedésre.

Hatvan mindig előljárt a szociális tevékenység példás kivitelében. Hiszem, hogy az idén is mintaszerűen fogja végezni feladatát.

Hangsúlyozni kívánom azonban, hogy itt mindenkinek magáéva kell tenni a munkával való segítés gondolatát, hogy a vármegye egész területén egy nagy, összefogó munka példás eredménye igazolja azt, hogy a nehéz időben mindenki megértette feladatát.”

az Egyesület kiválóan agilis főttkarának vezetése alatt újból 30 magyar kiscgazdajfut visz ki Olaszország különböző részeibe, s onnan 20 ugyancsak kiscgazda ifjut fog idehozni Magyarországra.

Kívánatos volna, hogy vármegyénk kiscgazdajfjai is feltétlenül részt vegyenek megfelelő számban ebben a nagyszerű akcióban, hiszen vármegyénk egyik legfontosabb célja a gyümölcstermelés fejlesztése. Mindazok tehát, városok, községek, testületek és egyesek, akik a minimális részvételi díjért részt kívánnak venni ezen akcióban, jelentsék be mielőbb ezen szándékukat a Falu Szövetség központjánál (Budapest, Báthory u. 24.)

A kézműves iparosság a nemzeti egység gondolatának szolgálatában.

Ring Gyulát, az IPOK alelnökét, a hatvani ipartestület vezető tagjai ragaszkodásukról biztosították.

Gömbös Gyula miniszterelnök hitvallása, — az ország minden értékes erejének a nemzet jövője érdekében álló együttes munkára való beállítása, — a nemzeti egység gondolata, a közelmúlt napokban újabb, nagyjelentőségű sikert aratott.

Az ország kézműves iparosságának vezetői száztagú küldöttséggel jelentek meg Sztranyavszky Sándor országgyűlési képviselő, a nemzeti egység pártjának országos elnöke előtt és átadták neki a kézműves iparosság hálijának, szeretetének és ragaszkodásának legnagyobb elismerését, az ezévi arany érmet.

A kézműves iparosság ezzel a legnagyobb kitüntetéssel kívánta meghálálni Sztranyavszky Sándornak azt az áradhatatlan és önzetlen nagy munkát, amelynek eredménye volt a központ felállítása és amelynek következménye lesz az ország összes kézműves iparosságának érdek-képviselőit, — ipartestületekbe való tömörítése. De ezzel a kitüntetéssel kívánták megköszöni a kézműves iparosság sok sérelmének jóindulatú orvoslását is.

Az iparosság nagy küldöttségét Sztranyavszky Sándor vezette Gömbös Gyula miniszterelnökhöz, akít a küldöttség nevében Ring Gyula nagyvonalú beszédben üdvözölt.

A miniszterelnök válaszában örömenek adott kifejezést, hogy a magyar kézműves iparosság felismerte a nemzeti egység gondolatában rejlő nagy erőt és azon reményét fejezte ki, hogy a többi társadalmi osztályok is ilyen felismerésre fognak jutni.

A miniszterelnök felkérte a jelenlévő Fabinyi Tihámér kereskedelmi minisztert, hogy a legközelebbi minisztertanácsra a kézműiparosság legsürgősebben megoldandó problémáit hozza be. — Sztranyavszky Sándort pedig, hogy a nemzeti egység pártján belül a kézműves ipari csoportot szervezze meg és ebbe a kézműves iparosság vezetői közül a legilletékesebbeket hívja be és munkásságukat vegye igénybe.

A kézműves iparosság monstre küldöttségét Sztranyavszky Sándor látta vendégül. A banketten több felszólalás hangzott el, amelyekből messze kimagaslott Sztranyavszky Sándor beszéde, aki hazaszeretettől izzó szavaiban a kézműves iparosság iránt érzett szeretetének őszinte kifejezése mellett köszönte meg az őt ért megtisztelő kitüntetést.

A banketten jelenlévő Fabinyi kereskedelmi miniszter is felszólalt és emelkedett szellemű beszédeben, mint a kézműves iparosság őszinte barátja tett ígéretet arra, hogy az iparosság minden jogos kérélmé nala mindig meghallgatásra és orvoslásra talál.

Az ország kézműves iparosainak eme nagyjelentőségű politikai lépését a hatvani ipartestület vezető tagjainak Ring Gyula elnök jelentette be. A bejelentést a megjelentek kitörő örömmel vették tudomásul s a legteljesebb mértékben helyeselték az országos vezetők lépését, nagy lelkesedéssel biztosították elnöküket teljes szolidaritásukról és ragaszkodásukról s egyben megragadták az alkalmat, hogy elnöküket melegen üdvözöljék abból az alkalomból, hogy a kereskedelmi miniszter őt az országos ipartanács állandó bizottságába kinevezte.

A vidéki vívósport problémája.

Irta: Dr. Zöld Ferenc.

A háború utáni esztendő k dermedtsége lassanként oszladozóban volt, amikor minden gazdasági depresszió, világválság, konjunktura és dekonjunktura után egyszerre csak mindig erősebben, mindig lüktetőbben, mindig jobban izmosodott — terebélyesedett ki századunk új, nagy problémája: a sport.

Kétségtelen az, hogy a sport nagy renaissancát éljük, (s most annak bizonyos divatjelentőségével, túlhajtásával nem is óhajtunk foglalkozni) csak annyit jegyzünk meg előljáróban, hogy a sportmozgalom individuális, szociális, gazdasági és propagandisztikus jelentősége ma már nemcsak hogy letagadhatatlan, hanem világszerte elismert. A felfokozott sportteljesítmények, a közönség nem sportoló, szélesebb rétegeiben nagy érdeklődést váltanak ki, különösen tapasztalható ez az Olimpiák és nagy nemzetközi találkozások idején.

Ilyenkor foglalkozik legtöbbet a sajtó, de ilyen nagy versenyek után-statisztikailag is kimutathatószaporodik meg leginkább az aktív sportolók tábora.

Az olyan sportág iránt, amelyben évtizedek óta tartjuk a világhegemoniát, különösen indokolt a nagy érdeklődés. És mégis, az egyes sportágak közül éppen a vívósport az, amelyik legkevesebb közönség-sikerre számíthat. Ennek röviden az a magyarázata, hogy a vívás nem tömegsport.

A mai életnek a pénz és a siker az alapja, mozzatója. Pénzt, minél több pénzt csinálni, hitből, hírből, verből, gondolatból, — mindenből. Mivel a sport is bizonyos vonatkozásban a gazdasági élet függvénye, a vívósportot publicitásának csekély-sége miatt kétségtelenül a leggyengébb anyagi alapon állók közé sorozhatjuk. Nem célunk e rövid pár sor keretében kilérni ennek oly ismert és magyarázható okaira, csak megállapítjuk, hogy egy-egy nagy vívó-versenyt maximum 5-600 ember néz végig.

A többi sportszövetségek (így Uszó, Torna, Atléta, Box.) stb. dicséretleméltó erőfeszítéseket tesznek sportáguk minél szélesebb rétegekben való terjesztésére, különféle atléta és uszó gyülekezetekkel, nagy

vidéki versenyekkel, vándortrénerekkel, filmfelvételekkel, amit annál könnyebben is megtehetnek, mert a közönség szélesebb rétegeit mozgatják meg. E sportoknak könnyebbek a szabályai, hamarabb is megtanulhatók, az eredményeket nagyrészt centiméterrel és stopperórával, tehát sokkal reálisabban lehet ellenőrizni, mint a vívásban, ahol a zsüri és a szakértő szerint talán éppen annál számít a találat, akinél a laikus közönség nem látott semmit. De a vívósport helyzete nemcsak ezekért nagyon nehéz. A Szövetség a fővárosban mindent megtesz a vívósport propagandája szempontjából, azonban a vidék csak a sajtóból ismerheti meg világhírű versenyzőinket, hiszen egy igazi, elsőklasszisu verseny élvezésében alig lehet része, s így pusztán tudomásúvétel folytán nem is kapcsolódhatik bele intenzíven a vívás vérkeringésébe. *Pedig a vívósport decentralizálása szükséges és a vidék egészségesebb, ideileg kevésbé lerombolt ifjúságának bevonása vitán felül áll.* Csak utalunk itt arra, hogy a német, olasz, angol, francia és más nagy államok mily remekül decentralizálódtak és így az egész országuk sportolójának bevonásával sportkulturájuk egyre jobban izmosodik. Példának említiük meg, hogy az olaszok világhíres tör és kardesapatukat Róma, Nápoly, Milánó, Torinó és Padova, — tehát nem kizárólag fővárosuk vívóiból állítják össze.

Mai gazdasági mélyrezuhantságunkban a magyar vidék mégis bele akar kapcsolódni egyetemes vívóéletünkbe. Jelen sorok írója — mint a Szövetség vidéki ügyeinek referense, — az elmúlt versenyévben, tiznél több vidéki várost látogatott meg, s az ott rendezett versenyek után alkalma volt meggyőződni a megindulás, a klubfenntartás és a vívósport népszerűsítésének óriási nehézségeiről. Kétségtelen az, hogy a mester, a felszerelés, a pengetőrések, a terem költsége, esetleges versenyek rendezése, vagy versenyekre való utazás olyan kiadások, amelyek szinte megoldhatatlannak látszanak. Az is biztos azonban, hogy ezt a sportot nem csak fiatal emberek, hanem 50—60 éves korúak is űzhetik, akiknek társadalmi állásuk, s az ügy iránt nagyobb áldozat, teherbíró képességük és kitartásuk van. Az egészséges megalapozottsághoz mindenesetre szükséges a helyőrség, a rendőrség, megyei és városi hatóságok megnyerése, akik társadalmi súlyukkal, hangadásukkal, példamutatásukkal és más egyébekkel tudnak az ügy vezérére lenni. (Ez irányban úgy óvassuk, hogy a hevesmegyei vívósport felkarolása a legjobb kezekben, — a legjobb úton halad.)

A Vívószövetség központja minden esetben készséggel áll rendelkezésre abban, hogy elsőklasszisu versenyzőit elküldi vidékre, akik egy-egy vívómatiné vagy est alkalmával megcsillogtatnák a vívás esztétikus szépségeit és bemutatnák annak heroikus nagyságát. Az anyagi megoldhatóság a MÁV filléres vonatainak felhasználásával is történhetik, amikor a költségek minimálisra redukálódnak. A vidéki versenyekre való utazásoknál vasúti kedvezményt nyújtunk, és a felszerelés kérdésében oda fogunk hatni, hogy kezdő egyesületek a lehető legolcsóbb árban nyerjenek kielégítést.

A mesterkérdés megoldása már nehezebb. Terv van a többi sportágak analógiájaként vándortrénerek szerződötteséről, de egy-egy vándortréner 6—8 hetes kurzus alatt, különösen a vívásban, — bizony csak útmutatásokkal szolgálhat. A nagy mesterekkel való állandó gyakorlás természetesen jobb, de a vidék számára sajnos megoldhatatlan. Lebegjen azon-

ban szemünk előtt a német Casimir Erwin példája, aki szinte saját magától lett a világ talán leglegendásabb híru, kard, tör és párbajtörvívója. Egy távolabbi, de már most folyamatban lévő megoldás a katonai sportanfolyam végzett légédoktatóinak vidékre helyezése, ami anyagi mentesítés szempontjából nagyban elősegíti majd a vidéki vívósport fellendülését. —

Szűkre szabva ezek azok a problémák, amelyek a vidék szempontjából megvalósításra várnak. A magyar vidék, amely oly lelkesen akar bekapcsolódni a vívósportba, megérdemel minden támogatást!

Heves vármegye nagy úszófellegvár a magyar sportéletben. Éppen ilyen fellegvára lehet a vívásnak is, hiszen onnan indult el minden idők egyik legnagyobb kardvívója a világsiker útjára.

Jekelfalussy Piller György világbajnok hatalmas vívókulturája, akaratereje kell, hogy a példa legyen! Az ő nevét már márványtábla díszíti szülővárosában és az ő nevére most elnevezett serlegverseny minden hevesmegyei vívót jobb és nagyobb teljesítményekre kell, hogy ösztökéljen.

És a magyar kard, amely diadalmasan villogott végig az egész világon, arra kötelez mindannyiunkat, hogy érte szenvedjünk, győzzünk, küzdjünk, de ha eljön az idő, — ezért a kardért meghalni is tudjunk! . . .

A báró Hatvany család adománya.

A báró Hatvany családhoz tartozó vállalatok az az országos nyomor enyhítésére 8000 pengővel járultak hozzá a Horthy Miklósné nyomorenyhítő akciójához.

Az egyes vállalatok ezenkívül, mint minden évben, a telepük körzetében külön is kifejtették ismert emberbaráti tevékenységüket.

A hatvani Cukorgyár értesülésünk szerint az idén is, mint a múlt években, több száz gyermeknek fog ruhát, cipőt és egyéb adományt kiosztani.

Az a néhány száz, meleg uj ruhával és cipővel ellátott gyermek ismét élő hirdetője lesz a Hatvany család humánus, emberbaráti gondolkodásának.

A Kékestetőn állítják fel Magyarországot védasszonyának szobrát.

A „Hevesvármegye” annakidején, a Kékes szálló megnyitásának leírása alkalmával, már megemlékezett arról a kitünő gondolatról, hogy a Kékestetőn, a mai Magyarország legmagasabb csücskén egy Patrona Hungariae szobor felállítását tervezik. Ezt a tervet a most tartott szövetségi gyűlésen, mint annak egyik lelkes kigondolója, a kálmínista dr. Puky Árpád polgármester jelentette be a jelen voltak tüntető lelkesedése közben. Értesülésünk szerint a helyet kegyhellyé akarják avatni s ez ügynek leglelkesebb támogatói közé tartoznak P. Herman Hermenegild, a gyöngyösi Ferencrendiek házfőnöke és Szabó Jágó vezérigazgató.

Dr. Hevesy Gusztávné előadása Hatvanban.

Lapzártakor értesülünk, hogy Hatvan társadalmának folyó hó 8-án naggyértékű és élvezetes előadásban lesz része. Ekkor tartja ugyanis dr. Hevesy Gusztávné vármegyei főjegyzőnk neje előadását, a Hatvani Leányok Mária Kongregációjának fölkerésére a spanyolországi Montserrat monostorról.

Tarlózás.

A gyöngyösiek kiállításáról.

Még a megilletődött lelkekben ott rezdült az iparos dalárda „Isten áldd, meg amagyar” éneke, de már felcsendült a gyöngyösi iparosság vezetőjének ajkán a polgármesterhez szóló üdvözlő beszéd: „A gyöngyösi iparosság megérezve a TESZ megmozdulásának horderejét, a maga nyomorult helyzetében is egész lelkével meg akarta mutatni élniakarását.”

Gyöngyös város polgármestere betegen is eljött, hogy alkotni akaró, lelkes hivei között, a gazda, az iparos és kereskedő nagyszerű összefogásánál szívből jövő köszöntő szóval hirdethesse a gyöngyösi munka, a gyöngyösi szorgalom példás nagyszerűségét, amely a legnagyobb biztosítéka annak, hogy ez a város, amely a legutóbbi félszázadban minden tekintetben a legelőbbit szenvedett, a polgárság összefogása folytán biztosítani fogja a maga szép jövőjét. „Mi gyöngyösiek összefogunk egy nagy cél érdekében, nem nézzük, hogy ki milyen templomban imádjá Istenét. — Máshol még a hangyák és a méhek is pihennek, amikor a gyöngyösi ember már hozzáfogott a munkához. — Én a Mátrában látom a jövőt, a természet csodája, az istenáldotta humuszunk hatalmas erőforrás, amely a védett klíma folytán a tavaszt két héttel hamarabb idehozza nekünk. — A szomorú magyar sors még jobban összekovácso! bennünket, még jobban megacélo!za teniakarásunkat . . .”

Azt a hatalmas erejű erkölcsi bizonyítványt, amelyet Gyöngyös dolgozó népe igazi vezetőjétől, polgármesterétől kapott, a vármegye főispánja a hozzá intézett üdvözlő beszéd után válaszában méltó módon megerősítette. „A jóleső öröm érzése fogott el, amikor beléptem ide és megláttam a gyöngyösi iparosság és gazdák nagyszerű felvonulását. Látom, hogy megértették a nemzeti munka, a nemzet élniakarása legjobb bizonyítékának kiváló fontosságát.

Szeretettel üdvözlöm Gyöngyös iparosait, gazdáit és kereskedőit, mint zászlóvivőit a nagy nemzeti mozgalomnak!”

A Sísövetség Mátraér tekezlete.

A Mátra kultuszáért, Gyöngyös jövőjéért folytatott szívós küzdelem értékes állomása volt az országos Sísövetség mátraházi és Kékes szállói értekezlete.

A jól végzett munka nagyszerű érzése hatolta át bizonyára a Mátra kultuszért dolgozó vezérkart, élükön dr. Puky Árpád polgármesterrel.

Ott álltak körülötte a Mátra hűséges barátai, dr. Kurcz Jakab, Szabó Jágó, Klein S. Herman, Dezső Dénes, Török Miklós, a mindnyájunk Fazekas Dódiája, stb.

Dr. Puky Árpád polgármester az üdvözlő beszédre adott válaszában szinte látónoki erővel hangoztatta a maga hitvallását: „Az én meggyőződésem az, hogy a magyar nemzet a reá váró nagy feladatokat csak a maga jellembeli erejével, s a maga eszével tudja megoldani. — nincs más erőforrásunk nekünk. Én Önökben rokonlelket, rohamcsapatot látok, amely meg fogja tanítani a nemzetet, hogy ez a sport az, mely amellett, hogy tömegeket mozdit meg, testet edz, jellemet erősít, és honvédelmi eszöz is.”

Vitéz Rapaich Richárd altábornagy, a M. S. Sz. elnöke, dr. Prém Loránd, az Országos Testnevelési

Tanács alelnöke és a többi felszólalók is a legnagyobb szeretettel adóztak a Mátráért küzdő vezérkarnak, a Mátraegyletnek, Gyöngyös városnak, és hűséges ragaszkodásukról biztosították a sportért, a Mátra fejlődéséért küzdőket abban a munkában, amely Gyöngyösnek kenyeret is jelent.

Levél a Szerkesztőséghez!

582'1933.

Nagyságos

Vig Vilmos urnak

a „Hevesvármegye” főszerkesztő-kiadójának

Hatvan.

Igen tisztelt Főszerkesztő Ur!

Egyesületünk igazgató választmánya november hó 10-én tartott ülésén az „Egri Borhét” és borkiállítás jelentéséből a legőszintébb köszönettel vett tudomást azon nagy értékű munkásságáról, amelyet Főszerkesztő Ur és a „Hevesvármegye” a kiállítás gondolatának felvetésével, a szőlősgazda közönség körében való népszerűsítésével, a lap hasábjain a termelők és borkereskedők hozzászólásával folytatott széleskörű hirlapi vitával, a kiállítás alkalmából kibocsájtott propaganda számmal önzetlenül teljesíteni szives volt.

Külön köszönettel tartozunk azon személyes fáradásaiért, amelyekkel az „Egri Borhét” sajtó propagandáját ugy a fővárosi, mint a filléres vonatkoztatásával látogatás szempontjából szóbajövő debreceni, tokaji, nyiregyházi, miskolci, szolnoki és egyéb lapokban a legnagyobb sikerrel intézte.

Miután a kiállítás ügyében a rendező Társaság, a Gyümölcstermelők Országos Egyesületének Hevesmegyei Fiókjá külön beszámoló ülést nem tart, így mindkét Egyesület nevében újból kérjük, fogadja a vármegye szőlő és gyümölcstermelésének fellendítésére irányuló munkákban való odaadó támogatásáért hálás köszönetünket.

A Hevesmegyei Gazdasági Egyesület és a Gyümölcstermelők Országos Egyesülete
hevesmegyei fiókjá nevében:
teljes tisztelettel

Hedry Lőrinc

Borhy György

főispán, a gyümölcstermelők felsőházi tag, a vármegyei gazdasági egyesület elnöke.

Olvasóink figyelmébe!

Szives elnézését kérjük i. t. olvasóinknak, hogy Breznay Imre ny. igazgató, vármegyei tűzrendészeti felügyelő ur értékes tanulmányát anyaghalmazunk miatt, csak a jövő számunkban tudjuk folytatni.

A „Hevesvármegye” legközelebbi száma a karácsonyi ünnepekre való tekintettel december 15-iket helyett 21-én fog bővített tartalommal megjelenni. Kérő szóval fordulunk i. t. munkatársainkhoz, hogy a kéziratokat legkésőbb 15-ig hozzánk juttatni kegyeskedjenek.

Karácsonyi meglepetésül kérjük a hátralékos előfizetési díjak szives beküldését.

Fová küldjük a Kormányzóné nyomorenyhítési akciójára szánt adományokat?

Heves vármegye főispánja kérő szóval fordult a vármegye tehetősebb egyéneihez, hivatalaihoz és intézményeihez, a Kormányzóné által megindított nyomorenyhítési akció minél nagyobb támogatása érdekében.

Az újságok híradásai szerint már néhány nagyobb összeg irányított az akció központi szervezéséhez, holott a vármegye szegényeinek érdekében helyesebb lett volna azokat a vármegye főispánjához küldeni, mert hiszen köztudomású, hogy a vármegye lakossága által beküldött adományok bizonyos hányada a helyi nyomor enyhítésére volna fordítható.

Különös nyomatékmal hívjuk fel erre megyénk minden lakójának figyelmét, mert hiszen nem bűn, sőt erény, ha adományaink megtételénél a lokálpatrióta érzésünktől vezetettve a közelünkben sajtó sebek gyógyításárais gondolunk.

Az egri szent Klára vegyeskórus nagyszerű szereplése Hatvanban.

Felejthetetlen, kedves élménye volt Hatvannak a november 26-án lezajlott szent Klára vegyeskórus szereplése. — A vegyeskar minden számának előadásán látszott, hogy mesteri kéz vezeti, és szívvel lélekkel és kiváló tudással rendelkező tagjai vannak. Látszott, hogy a szereplők mindegyikét a legnagyobb elismerésre méltó ügyszerepet hatja át.

Az előadott énekszámok közül külön is ki kell emelnünk *Demény Dezső* szerzeményeit. — *Dr. Buzásné, Pápai Klára* előadóművésznő ritka művészi tehetséggel előadott műsorszámait igazi, nagy élvezetet nyújtottak a hallgatóságoknak. Nagyszerű előadásán meglátszott a tökéletes átérés: sokszor úgy éreztük, mintha a lelke hurjai esendültek volna meg.

Külön ki kell emelnünk *Fojel Elemér* gyönyörű gordonkaszólóját és *Urményi Rózsika* nagy tehetséggel előadott énekszámait. *Kóbor Antal* kitűnő vezetése és *Huszthy Zoltán* karmagy művészi zongorakísérete erősen hozzájárultak az elért nagy sikerhez.

Külön kell megemlékeznünk *dr. Petró Kálmán*, Eger országgyűlési képviselőjének a lelkekhez szóló nagyszerű beszédéről, aki a szent Ferences eszmék hűséges követőjeként Hatvanba is elkísérte a lelkekhez hozzáértő eszme katonáit.

A nagy világégből, mondta — egy biztos kivezető út van csupán, hogyha az Uristen iskoláját járjuk. Az a szeretet, amely ott kristálytisztá alakjában, lényegesen ragyog, lehet csak a vezéresillagunk, és a legbiztosabb reményünk nemzetünk feltámadására is. Ez a szeretet nem paklizza el az igazságot, és csak ez lesz alkalmas eszköz a nehéz problémák megoldására. Ezt az igazi szeretetet kiki a maga vallása szerint, csak az Uristen iskolájában tudja megtanulni. Hatvan meleg fészke ennek a szeretetnek, bizton hiszem, hogy ez a város meg is fogja tudni oldani, — bármit hozzon is a jövő — minden nehéz problémáját. —

Lévay Mihály püspök, prelátnak, P. König Kelemen és Várkonyi Sándor főjegyző voltak a vendégszereplő kar lelkes támogatói.

Szurdokalmás.

Írta: László Béla.

Ismeretlen helynek nevét irtam címül, azért, hogy azt ismerőssé tegyem. A Szurdokpüspökivel határos, Szentjakab község felett elterülő hegyoldal kapta ezt az új nevet: Szurdokalmás. — Valamikor egy nagyobb birtoknak képezte kiegészítő részét. Több rövid, szélesebb szurdék vágódik be a hegyoldalba, amely valamikor bozóttal borítva, vízmosásoktól megszaggatva, kihasználatlanul hevert s talán nem is gondolt senki arra, hogy abból valaha is kulturált terület lesz. Az emberi akarat, a szorgalmas munka ezt a területet paradicsommá változtatta.

Emlékezzünk vissza Kada Elekre, Kecskemét egykori polgármesterére, aki a város határára elterülő homokon megvetette a gyümölcsstermelés alapját s megteremtette Kecskemét város világhírét, gyümölcs és szőlőkultúrájával.

Új honfoglalást látunk Szabó T. István Szurdokalmáson végzett munkájában is.

Az a nagy szeretet és hozzáértés, mely ebben a magyar úrbán összpontosul a gyümölcsfák iránt, például szolgálhat mindnyájunknak. — Emberfeletti munkát végzett azon az elhagyott területen. Hatalmas gyümölcsöstelep tárul a látogató szeme elé. Távolról szemlélve elrejtettségében, fel sem tűnik, csak az odavezető kanyargós út mentén láthatjuk az egész telep elrendezését. — Szép kis lakóház, hozzáépített gazdasági épületrészekkel nyitja meg a látóvalókat. A szurdékokon fából készült hidak vezetnek át. A szurdék két oldalán őszibarackfák hajladoznak legyezőszerűen. A kisebb szurdékok közötti részek nemes mogyoróval vannak betelepítve. A szurdék melléti területeken két sorban gyönyörű növesű cseresznyefák húzódnak végig. Ezek között gyönyörű csemegeszőlő ültetvény, a másik oldalán kajszinbarackfák pompáznak. Az utak mellett mindenütt szilvafák. A legnagyobb körültekintéssel végzett ültetési formákat látunk mindenfelé. A telep homlokzatában fekvő és kijelölt parcellák alma, körte, barackfákkal vannak beültetve. A legkiválóbb fajták vannak mindenütt képviselve. Aranypármén, Batul, Jonathan, Kalvin, Török Balint stb. A számuk az ötezeret is meghaladja. A fák közép magas törzsűek, de nagyon sok alacsony törzsű is van közöttük.

A házi szükséglet fedezésére a leggyengébbnek látszó talajon gyönyörű beszemezett gyümölcsoltványok várnak az új telepítésre, pótlásokra. — Nagyszerűen gondozottak a fák. Némelyiken színesen tündöklő gyümölcsök. Ezeknek láttára gondolatban előre repül az ember 5—6 esztendő, mikor a magyar gyümölcsöt megbámulják majd és nagyrabecsülik mindenfelé.

A telepen az egyik széles szurdékban foglal helyet a telep kórháza, ahová a fejlődni nem akaró, vagy gyenge gyümölcsfák kerülnek be, s ha itt sem lesznek életképesek, akkor tűzbe dobják őket. A telep fakészlete közel jár a 10.000-s számhoz. Nagy gond, nagy áldozat, hasznos beiektetés és türelem jutott eddig tulajdonosának, de néhány év, — és biztos a siker.

Megkérdeztem, ugyan mennyiért adná el ezt a 80 holdas telepet? Rám nézett, s azt felelte: „Inkább az életemet!..”

Eszembe jut a magyar család, mikor kedvelt állatát levágja vagy eladja, meg is siratja.

Megkérdeztem végül, hogy mi a célja a jövőre nézve?

„Nem magamért, nem a vagyonért, de nemzetem érdekében cselekedtem, amikor erre a nagy munkára vállalkoztam. Célom egy gyümölcskertészeti lap megindítása, s ezt angol nyelven is megjelentetni. A magyar gyümölcsnek külföldön, Angliában propagandát csinálók. Saját termésű gyümölcsömből rendezek kiállítását mindenfelé, hogy a magyar gyümölcsnek piaca legyen.”

Kecskeméten már volt saját termésű almája a kiállításon, s első díjat nyert.

Hogyan értékesíti a meggy, cseresnye termését? „Megállapítottam, hogy e két gyümölcs nagy mennyiségű vitamint tartalmaz, még akkor is, ha folyadékká dolgozzák fel, s ezt fogom én is ezekkel tenni.”

Jóleső érzéssel köszöntem el Szabó T. Istvántól, s úgy érzem, hogy kötelességet teljesíték akkor, amikor felhívom az érdeklődők figyelmét erre a nagy-szerű telepre, amely mindenki előtt nyitva áll. Aki teheti, nézze meg ezt a gyönyörű telepet, okuljon, vegyen példát a lelkes Szabó T. István talpig magyartól, mert ha sok ilyen magyar összefog, miénk lesz a jövő.

Az országos Siszövetség mátrai értekezlete.

November hó 25-én zajlott le az országos Siszövetség mátrai értekezlete. A Mátraegylet Mátraházán vendégül látta az értekezlet tagjait, amelyen a vármegye részéről Okolicsányi Imre alispán is megjelent.

A megjelentek megtekintették a hovédségi jö-léti alap új épületét, valamint a meglévő, s az építés alatt álló siugró sáncokat.

Dr. Puky Árpád polgármester felszólalásában ismertette azt a nagy áldozatos tevékenységet, amelyet Gyöngyös város az idegenforgalom emelése érdekében a Mátrába évek hosszú sora óta eszközölt.

A Siszövetség délutáni értekezlete a Kékes szállóban zajlott le, ahol az elnöklő vitéz Rapaich Richard altábornagy nagy elismeréssel adózott dr. Puky Árpád kiváló tevékenységének, és hálás köszönetet mondott mindazokért, amelyeket Gyöngyös a sport érdekében kifejtett. Hangsúlyozta, hogy a sport nemcsak testedző, hanem itt, a Mátra tetején, 1000 méter magasságban, ahonnan látja az ifjuság az elszakított részeket, egyszersmind a legkiválóbb eszköz a revízió eszméjének ébrentartására.

A felvetett kérdésekhez többen szölkak hozzá. Miskolczy László mérnök igen fontos tervezetet készített a szállítóeszközök, a vasút, a Mavart, s a telefondíjak mérséklésére vonatkozólag.

A vasút és a Mavart jelenlévő képviselői a legnagyobb jóindulattal mutatták a felvetett tervekkel szemben, és kilátásba helyezték a sportolók ré-

szére a téli filléres gyorsvonalat, valamint a Mavart és a vasút szállítási tarifáinak igen lényeges mérséklését.

A férőhelyek biztosítása végett felvetődött Parádüfűrdő és Mátrafüfűrdő bekapcsolása is, amelyet a Parádüfűrdő képviselőjében megjelent Kopál Gyula füfűrdőigazgató, Mátrafüfűrdő részéről pedig dr. Kovács László hírlapíró és Wickl Pál, a Tanítók Házának bérlője a maguk részéről készséggel felajánlottak.

Az értekezlet végén megalakították a Mátra-bizottságot, dr. Puky Árpád polgármester elnökléte alatt.

A Siszövetség elnöksége hálás szeretettel köszönte meg úgy a Mátraegylet, valamint a Kékes szálló igazgatóságának gavalléros vendégszeretetét.

A történelmi hűség kedvéért még meg kell emlékezni azon körülményről is, hogy a Siszövetség gyűlésére a Mátra az idén először 30 centiméteres rétegekben fehérbe öltözött.

Akik eddig vártak a rádióvásárlással, mert közepes áron olyan külföldvevő gépre akartak szert tenni, mely a nagyadó mellett is zavartalan külföld-vételt nyújt — azok a 7331-es Orion rádiót vásárolják. Most, amikor a nagyadó már mindennap közvetít műsorszámokat, mindenki maga győződhet meg arról, hogy a 7331-es Orion rádió szelektivitását a nagyadó semmit sem befolyásolja, a külföldi állomásokat éppen olyan jól közvetíti, mint eddig. A 7331-es Orion rádió, szerkezeti felépítése a rádiótechnikai újítások figyelembe vételével az u. n. Band-Pass rendszer szerint készül. Kényelmes és egyszerű kezelést egy gyermek is pillanatok alatt elsajátíthatja. A készülékben alkalmazott speciális csövek, a beépített különleges dinamikus hangszóró, oly híven reprodukálnak minden hangot és hangszert, hogy szinte lehetetlen azt az eredetitől megkülönböztetni. Hogy mit jelent otthonunkban egy ilyen rádió azt így nem is lehet elmondani. Akinék meg nincsen, vagy a meglévő helyett jobbat akar, forduljon bizalommal a legközelebbi Orion rádiókereskedőhöz, ahol készséggel bemutatják és bárkinek megadnak mindennemű erre vonatkozó felvilágosítást.

Hatvanba jön az Országos Kamaraszínház! Lapzártakor vettük a hírt, hogy az Alapítvány Nándor által alapított Országos Kamaraszínház, Déry Béla igazgató vezetése alatt egri és gyöngyösi sikerei után néhány napos vendégjátékra hetfőn Hatvanba érkezik. A társulat, melyet legutóbb Gyöngyösön halmozott el a közönség szeretetének és ragaszkodásának jeleivel, annál is inkább megérdemel minden támogatást, mert úgy az előadásra kerülő komoly prózai darabok, mint a művészek játéka oly nívóju, amelyben a vidéki közönségnek csak ritkán van része, s így a vidéki kulturális életében hiányt pótol. Az előadások a Csekő-féle vendéglő színháztermében fog-nak megtartatni.

Megbízható sportcikkek

GYÖNGYÖSI ÉS KÉKESTETŐI

Klein S. Herman c é g

ü z l e t é b e n k a p h a t ó k.

Pillanaffelvételek a pétervásárai járásból.

(V.) Nagyokat rikkantva indul meg a kistere-nyei vicinális, hogy legalább hangban felülmúlja, — ha már menetsebességben alul is marad, — a nagy mozdonyt, és már megyünk is a palócok országa felé . . .

Mátraballán elköszönünk a Palócia orient—expressétől, hogy a pétervásárai kiérdemesült taxival folytathassuk utunkat.

Hát maguknál mi újság, hogy vannak, — kérdezzük a taxi vezetőjét? „Le vagyunk égve uram, hétszámra nem látunk pasast!” — Az ut közepén hosszú, fákkal megrakott kocsisor álldogál, — az elején tengelyig lesüppedt kocsi kiemelésével bibelődnek.

A nyakig örö sárban mellettük kinlódunk, — hopp, mi is beragadtunk, megállunk. — Finom kis izelítő, gyalog folytatjuk utunkat a község háza felé.

Az országút mentén tiszta, két szobából álló kis épület Mátraballa község háza.

Beszélgelünk a község még szemre is jóvágású két vezetőjével, Ringelhann Béla jegyzővel és Kiss gy. Dezső bíró urammal . . .

1300 lelket számlál Mátraballa községe, úgy-szólván csupa napszámos lakja. A leggazdagabb ember éppen a község bírja, akinek 15 hold földje van, de 35 különböző helyen lévő darabban.

Becsületes, szorgalmas, jóindulatú nép lakja a községet, adófizetési készségük is nagy, alig van tétel, aki nem fizetett volna, verekedés alig fordul elő. Lakosait szorgalmuk miatt szívesen alkalmazzák más-hol is munkára, az idén is 210 ember dolgozott az alföldön summás és aratómunkásként, 7.5 q. búzát kerestek fejenként.

Az asszonyok kosárfonással, a férfiak nyírla-seprő készítésével foglalkoznak háziiparként a tél folyamán. A nyersanyagot idegen helyről szerzik be, régen sokat kerestek vele — volt idő, amikor 10.000 pengő bevételük is volt.

Valósággal átka a községnek a feneketlen sár, a templomban, az iskolában az út szinte járhatatlan.

A Mátraderecske és mátraballai vicinális ut földmunkája készen van, de ez is pocsékká megy, hogyha hamarosan nem kerül reá a kő. Az állam-építészeti hivatal „Egyelőre nincs reá fedezet” vá-lásza tápiálja a jövőbe vetett hit sovány reményét.

Nádalföld 100 lelket számláló községe is ehhez a körjegyzőséghez tartozik. Ott is baj van, a rokon Nógrád megye egy fillért sem áldoz, hogy az 503 m. hosszú összekötő út kiépíttessék. A Zagyva medrét is szabályozni kellene, arra sincs pénz. Jóságos Isten, hogy milyen tökékihelyezési lehetőség van itt. — tokés uraim, előre!

A 60-as cimpora Kiss gy. Dezső bíró uram azt mondja, hogy a község neve, mert az a szó benne van, hogy „Mátra”, már elárulja a nyomoruságát. (Neki se ajánljuk, hogy egy szobában háljon a gyön-gyösiek érdemes polgármesterével.)

A palócok érdekes, csavarós észjárására jel-lemző az egyik ballai polgártárs mondása, hogy an-nakidején, a jó világban, amikor Krisztus Urunk még a földön járt, csak Tarnaszentmáriáig jött, s ott visz-szalordult, amikor meglátta ezeket a lenenagy he-gyeket. —

Becsületére legyen mondva, a kis taxi megem-berelte magát, futott, ahogy csak szusza bírta a

gyönyörű, természeti szépségekben bővelkedő vidé-ken. A keskeny nadrágszij, vagy ahogy a palócok mondják, gatyamadzag földszalagok, még keskenyeb-beknek tűntek fel a rohanásban.

Megerkeztünk Pétervásárra, a „népek” szerint a vármegye mostohagyermekének, a pétervásári já-rásnak székhelyére, a járási székháznak csúfolt vi-tyillóhoz. Szó ami szó, szerény épületecske, el is bűjt illendően egy kis mellékutcába. Megdőbbenve áll-tunk meg, — nagy jó Urunk, Isten, — hát itt székel 22 év óta ennek a külön törvények szerint élő, Is-ten háta mögötti görbe országnak feje, a jó Miklóssy Aladár főszolgabíró? (Hol van a türelemnek, az őnt megtagadásnak csillagokkal és koszorúkkal díszitet-nagy metálja?) . . .

A pétervásári járás 105.432 kat. hold területű, la-kósaik száma 33.400, 26 községből, — 13 jegy-zőségéből áll.

A járás lakói békes, páratlan kitartású, szor-galmas, igénytelen emberek Szegények, — nagyon szegények. — Ez természetes következmény is, mert hiszen a föld 70 százaléka erdő, legelő. Lakói közül nagyon sokan bányákba jártak, ahol most kevés a munka, a nógrádi bányákba pedig a böles „önellá-tás” elve alapján nem vesznek fel hevesmegyei em-bereket.

Szemben ülünk a járás főszolgabírájával, dr Miklóssy Aladárral, akiről népeitől nagyon sok jót hallottunk. Hogy igazi apja a járásnak, aki ismeri ugyyszólván a járás apraját — nagyját s az utóbbi évek minden alkotását hihetetlen munkaszeretettel maga s járása néhány lelkes férfianak segítségével alkotta meg.

Bizony az ő fejét is megütötte a tél dere, de hogy a lelkében alkotni és érezni tudó fiatalos tűz ég, bizonyítják az utóbbi évek nagyszerű ténykedései.

Úgy érezzük, hogy kötelességünk elmondani, a hivatalos komoly emberéről azt a kedves, meghitt történetet, amelyet többektől hallottunk, s amely az ő lelkét legjobban jellemzi, — hogy mi is volt a len-dítő erő, az igazi ok, amely őt 7 évvel ezelőtt a gyümölcsfatelepités megindítására készítette?

A földhözragadt szegény kis gyermekek a vá-sártéren szedegették a az eldobott narancshéjakat, — az elhullatott rossz szilvaszemeket, amelyeket, hogy tovább tartsanak, szemenkét háromszorra fo-gyaszttak el. Végtelen szájalom fogta el a szívét, hiszen neki is akkor született gyermeke, és ez az érzés készítette őt arra, hogy hatalmas gyümölcsfa-telepitő akciót indítson meg.

Kérdezzük. Minden érdekel bennünket. A nép, a lelke s minden olyan működésben lévő erő, amely hivatva van biztosítani a ma, és megépíteni a holnap emberének existenciáját.

Az én népem, felelte, páratlanul becsü-letes, munkaszerető és igénytelen, szorgalmas nép, akik méltán megérdemlik, hogy a jelenjük és jövőjük biztosítására minden lehetőt elkövessünk.

Ez a vidék, ahol évszázados gyümölcsfák van-nak még ma is, kiváltképpen alkalmas a szilva és alma-termelésre.

Az utóbbi 7 évben 100.000 gyümölcsfát ültet-tünk el a járásomban, amelyek a közeljövőben már lassan komoly termőállapotba jutnak.

A földmivelési minisztérium kiváló lelkes emberének, Tellmann miniszteri tanácsos urnak hathatós támogatása segítette elő a gyümölcsstelepitési akciót, amelyért a palóctság neki örök hálával tartozik.

Járásom legkisebb községe, az alig 600 lelket számláló Kisfűzes község lesz a közeljövőben a vármegye igazi gyümölcsöskertje, ahol nincs zsellércsalád, csupa kisgazda lakja. Lelkes, törekvő nép, a vármegyei leventeversenyen is második helyen végzett.

Mint igen érdekes telepet megemlítem a Zsolnay és Steiner istenmezei erdőbirtokosok gyümölcsfa telepítését, ahol egymagában 20.000 gyümölcsfát ültettek.

A lakosság tekintélyes része szeretettel foglalkozik méhtenyésztéssel és méztermeléssel is. Mézők kiválóan értékes, úgynevezett barna, sötét méz, amelyet különösen Svájc vásárol. 2600 méhcsalád van a járásomban.

Gaal Imre, a m. kir. gödöllői méhészeti telep igazgatója 9 előadást tartott nálunk. Rendkívül értékes előadásait hatalmas érdeklődés kísérte. Ő hívta fel a figyelmünket azon fontos körülményre, hogy nekünk be kell rendezkednünk méhcsaládok kitermelésére, méhtenyésztésre, mert hiszen minden remény megvan arra, hogy az allöld méhszükségletét innen szerezze be. Ez a foglalkozási ág meghozza a maga gyümölcsét, hiszen kedvező időjárás mellett egy család nálunk 3—4 rajt is ad, és 1—1 raj 10 pengő értéket képvisel. — Hogy ez a fontos foglalkozási ág megfelelő szakszerűséggel vezettségű, a járás egyes helyein állami méhmesterek fognak gyakorlati előadásokat tartani.

Selyemgubó termelésünk is megfelelő fejlettségi fokon van, de nélkülözhetetlenül szükséges, hogy a község közelében megfelelő új eperfa telepítések történjenek, az erre irányuló munka már folyamatban is van. — Szenterszabó község érdekes, úttörő munkát végzett akkor, amidőn 2 holdnyi területen nemes fűztelepet létesített.

A hegységek terméketlen, kopár területeinek befasítása folyik és sok százezer csemetét ültetnek el évente, amely folyamatos munka természetesen sok munkaalkalmat jelent.

A gazdaközönség ismereteinek gyarapítása érdekében Halász Sándor m. kir. járási gazdasági felügyelő kezdeményezésére 3 hónapos téli mezőgazdasági tanfolyamot tartunk, amelynek 50 hallgatója van. A tanfolyam ünnepélyes megnyitása, amelyen az egész környék intelligenciája megjelent, november 20-án volt.

Erősen érezzük a hiányát, egy földműves olvasó, vagy gazdakörnek, ahol rendes helyen, komoly népszerű munkát végezhetnénk, most kényszerűségből egy ideiglenes megoldáshoz folyamodtunk.

Sajnos, az egész járásom területén egyetlenegy kisdudóvónk sincs, se napközi otthonunk, ahol a munkába menő család a gyermekét elhelyezhetné. Szociális tevékenységet kifejtő jótékonyági egyesületünk sincsen, a hivatal végzi ezt a funkciót . . .

Erdőkövesd és Istenmezeje között állunk a csupán bokáig sárban megközelíthető Tarnaág partján. Folyik a Tarna szabályozási munkája. Több mint 100 ember, úgyszólván mindegyike elnyűtt bakancsban, reggeltől estig, majdnem mindig vízben vagy vizes földön állva végzi munkáját.

Kínos, keserves munka, mégis azt mondják, hogy még sokan várnak odahaza munkabéhívásra,

és bárcsak sokáig tartana, mert így mégis naponta 1—1'80 pengőt keresnek.

A beszélgetést az egyik dolgozó munkás, Kovács Sándor szakítja meg, „Nagyságos főszolgabíró úr, egy szavam volna. El kellene menni holnap egy napra, leülni, tetszik tudni, a gyerek miatt. Tessék már megengedni, hogy ne kelljen innen elmenni, majd máskor leülöm.”

Jól van, rendben van barátom, volt rá a felelet.

Másodpercek múlva egy másik munkás, Dancsó Dezső hasonló kérése is kedvező elintézkedést nyert.

Bár örült a lelkünk, hogy a több, mint 100 magyar család kenyerét biztosító munkát látunk, de fájó szívvel néztük a csizma nélkül vízben álló munkásokat, akiknek bizony sokszor kemény büntetést kell elsz szenvedni azért, mert a négy gyermek közül, akiknek esetleg csak egy pár cipőjük van, 1—1 elmaradni kényszerül az iskolából . . .

Istenmezeje felé csak néztünk, arra most száraz lábbal még a madár sem jár. Néztük a hegyoldalkat, ahová puttonban viszik fel a trágyát, — ha van, — s minden harmadik évben vetnek el valamit, két évig pedig pihentetik a földet.

Visszafelé tartunk Pétervására felé, s utközben látjuk a Sirmány-ujtelep víztelenítő munkáját, amelylyel az egész környék régi, nagy óhajta nyert teljesülést.

Megilletődve néztük a kicsiny Pétervására világháborúban elesett 42 hősi halottjának emlékművét, a hőskölygét . . .

A község tőszomszédságában lévő 4 holdnyi területű nagyszerűen megépített sportpályán vagyunk. E kitűnő sportpályát, ahonnan az egész környékre gyönyörű kilátás nyílik, dr. Miklóssy Aladár főszolgabíró létesítette közadakozásból. Okos előrelátással fásították be a sporttelepet, ahol teniszpályák, lövölde és kitűnő korcsolyapálya is létesült. A Tarnaágát vízzáró gáttal, zsilippel látják el, a vizet így 1—2 km. hosszúságban tárolják, s innen eresztik rá a szükséges vízmennyiséget a sporttelep korcsolyapályának szánt részére. Ez a kitűnő elgondolás nemcsak egy értékes téli sportot fog biztosítani a község sportkedvelői részére, hanem igen fontos közegészségügyi hiányt is pótol, mert eddigelé a jeget kisebb tócsákból, piszkos, fertőzött vizekből tudták csak biztosítani a szegényebb lakosság részére. Pétervására lakossága hálás. A klubházon elhelyezett emléktábla is mutatja: P. S. C. sportháza, épült 1932-ben. Nemes adományozók: Bell Miklós, Lövinger Endre, Popovits István. Építette: Jirzik Zoltán.

Autónk robogva száguld a kitűnő uton. Jobbról a már szabályozott Tarna partján a felszabadított földben, ahol csak savanyú széna és csáté termett, most folyik a szántás munkája. Csak itt a helyszínen tudja megmérni az ember, ennek a szabályozási munkának nagy jelentőségét.

A járás főszolgabírójára hálás szeretettel emlékezett meg mindazokról, akik a nagy munkában odaadó lelekkel vettek részt, így a vármegye vezetőiről, a kerület országgyűlési képviselőről, gróf Keglevich Gyuláról, Ivády Béla képviselőről, és Beniczky Elemér törvényhatósági bizottsági tagról.

Beesteledett, mire a reeski állami ércbányához, a járás újabb, sok kenyeret adó telepéhez értünk, erről, valamint a parádfürdői és a parádi üvegyári látogatásunkról lapunk legközelebbi számában számolunk be.

Járási múzeumok.

Írta: Dr. Dienes Barnabás.

A Hevesvármegye egyik száma múzeumok létesítésére hívja fel a figyelmünket. A cikk írója azon óhajának ad kifejezést, hogy minden járás székhelyén legyen egy múzeum.

Örömmel olvastam e felhívást, mert tudom, hogy az ilyen irányú megmozdulás a megye kulturális életének egy újabb állomását jelenti. A múzeális értékek tárgyak összegyűjtése, csoportosítása és feldolgozása ugyanis nem egyéb, mint kútfők létesítése történetírók számára. Ami a régész részére a leletet magában rejlő föld, ugyanaz a történetíró számára a múzeum.

Régészeti szempontból fontos értékek összegyűjtése és feldolgozása adja meg a kulcsot a lelőhely, járás vagy kultúrkör történetének megírásához, nemkülönben a történelemtudomány idevágó részének ellenőrzéséhez és helyesbítéséhez. Céltudatos következetességgel kell tehát gyűjtenünk a járás területén a múzeális jelentőségű tárgyakat, hogy ezekből az adatokból a járás, és később a megye történeti földrajza elkészülhessen.

Építkezések földmunkáinál, kutak ásása közben gyakran napvilágra kerülnek olyan tárgyak, amelyek a laikus szemében értéktelen eserdep vagy vasdarábok, de a régész kezében rendkívüli értékek. Sokszor megtörténik az állföldön, hogy a magasabb halmokat szétbontják és azokból a silányabb földrészeket megváltják. Az ilyen munkálatok a régészeti kutatásokra önként kínálkoznak s ha nem sajnáljuk a fáradságot, igen értékes leleteket gyűjthetünk össze, ami semmi anyagi áldozatba nem kerül, mert a munkálatok nem régészeti szempontból indultak. Az ilyen kutatásoktól a község felkészve, jegyzője vagy tanítója nem maradhat el. Hogy milyen jelentősége lehet régészeti szempontból egy halom megbontásának, annak bizonyítására csak azt említem meg, hogy Tiszafüredi múzeumunk anyagának jelentékeny része a környéken nagy számban levő, ugynevezett „kunhalmokból” került ki.

Neha Tanczyk Endre volt tiszafüredi plébános vezetett ilyen irányú kutatásokat, amelyekről az 1899-ik évi Archeologiai Értesítőben számolt be a munkálat egyik osztályosa, nehé Mihály Bala ref. tanító.

A mai gazdasági viszonyok nem alkalmasak arra, hogy ezek a halmok tisztán régészeti céllal megbontassanak. A tanyai építkezés, gátépítés, talajjavítás azonban gyakran szükségessé teszi ezen munkálatokat. Súlyos mulasztást követnénk tehát el, ha ezt figyelmen kívül hagynánk. Ilyen halombontás történt Hajdú és Jász-Nagy-Kun-Szolnok megyékben is.

E halmok régészeti jelentőségére nem akarok bővebben kitérni, csak példakép hoztam fel, hogy felhívjam rá a régézzel foglalkozók figyelmét.

Az is tudott dolog, hogy a primitív népek nagy előszeretettel települtek víz mentén. A Tisza völgye, a folyók partja tehát régészeti szempontból rendkívüli jelentőséggel bírhat. Vizmosásokban, partszakadásokban igen becses leletekre bukkanhatunk. A folyók és partok tehát ingyenes segítő társaink.

Nem szólva egyéb lehetőségekről, már csak a fent említett esetek is bő alkalmat nyújtanak a múzeális értékek összegyűjtésére. Ha már most van megfelelő anyagunk, múzeumokról kell gondoskodni. Talán hihetetlennek hangzik, hogy ma múzeumot létesítsünk, pedig igen könnyen megvalósítható, mert

nem szükséges hozzá, csak egy terem vagy szoba, de ha a mai viszonyok között ezt sem tudjuk biztosítani, úgy a község háza tanácstermében, iskolákban vagy a plébánia folyosóján egy szekrény már megteszi a szolgálatait. Az a lényeg, hogy az értékek megőriztessenek és azokról a hivatásuknál fogva régézzel foglalkozók tudomást szerezzenek. Ha azután a községek vagy járasok múzeumi megvannak, akkor a további munka azokra vár, akik ezzel a kérdéssel tudományos buvátkodás céljából foglalkoznak.

Heves megyében a tiszafüredi járásnak van már múzeuma, amely néhány lelkes férfi munkájának eredménye. Az 1861-ben Tiszafüredre került tudós plébános az árterületeken sétálgatva sok múzeális értéket bukkant. Ezeket plébániája egyik szobájában rendezte el.

1877-ben „Régészeti Egyesület” címen társulatot szervezett, amelynek ő lett elnöke és egyben legbuzgóbb munkása. Ezzel a múzeális értékek gyűjtését szélesebb alpra fektette le és ekkor már szűknek bizonyult a lakószoba. Ekkor került a gyűjtemény a református iskola egy termébe. Innen a község háza 2 termében helyezték el, de ma már ez a hely is kicsiny az óriási anyag befogadására.

A tudós pap figyelmét nem kerülhette el a környéken nagy számban található halom sem. 1898. évi december 15-én a tulajdonos beleegyezésével megbontották a tiszafüredi Kettős-halmot, amelyből tölgyfából készült vályukoporsó került elő. Tüzetes vizsgálat után megállapította, hogy ez a halom hún földpiramis. 1904 márciusában Hagymás-halmot, 1905-ben Csatak-halmot bontatta meg és így múzeumunk leleteit alkalomán gazdagította. 1903-ban Pusztai Domaházán egy homokhát megbontása alkalmával két csontvázzal látták lándzsával és vashegyekkel. Ezekről kétségtelenül megállapította, hogy a honfoglalás idejéből származnak.

A kiváló régész munkálatáról 1892-ben „Tiszafüredi vidéke” című művében számolt be, 1906-ban pedig kiadta a „Tiszavidéki hún földpiramisokról” szóló munkáját. Részint saját gyűjteményének átengedése, részint ajándékozás által a múzeumot olyan hatalmas arányúvá fejlesztette, hogy az 1909-ik évi beszámoló szerint (Lásd: Tiszafüredi Ujság 1910. jun. 16.) az éremgyűjtemény 3051 darabból állott. Van itt barbár, római érem, magyar és külföldi pénz, hazai és külföldi emlékérem.

A régiségtár, amely agyag-, kő-, csont-, agancs-, bronz-, réz-, vaseszközöket és ősemlős állatok maradványait tartalmazza, akkor 6091 darabból állott. A vegyes osztályban 1252 darab volt, amelyek természetrajzi, iparművészeti és kegyeleti tárgyak.

Ezen gyűjtemény azóta is szaporodott, úgyhogy az éremgyűjteményben ma 3845 darab, a régiségtárban 7551 darab és a vegyes tárgyak gyűjteményében 2088 darab van.

A múzeum leleteiből igen sok szerepelt az ezredéves emlékkiállításán is.

A múzeummal kapcsolatos egy könyvtár is 7500 db. könyvvel.

Csak nagy vonásokban számoltam be a tiszafüredi múzeumról, hogy a többi járasok érdeklődését is felkeltsem ilyenek létesítése iránt, de szükségesnek tartottam az ismertetését azért is, hogy bemutassam megyénk gazdagságát múzeális értékekben.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Minden este. Nagyságos asszonynak rendes, kedves, munkás ura van, de ennek a derék embernek egy óriási hibája keseríti el az életét. Mert férj-uram estefelé elballag a kaszinóba és ne adja Isten, hogy féltiz előtt hazakerüljön. Akár hétköznap van, akár vasárnap, ez a féltizes hazajárás pontosan megismétlődik, mint az államvasutak menetrendjében a vonatok jöves-menése. Persze, nem jó dolog ez. Maga megfőzi a vacsorát, a gyerekekkel együtt várnak, várnak, azután hogy kezd elhúlni a vacsora, mégis csak nekilátnak, hogy megegyék a maguk porcióját. Maga kedvetlen, a gyerekek már álmosak, az ételkihűt, minden izgatja, kiabál a cselédre, az vissza felesel, a gyerekek szólni sem mernek, bujnának már az ágyba és utóbb csakugyan bele is kerülnek, a cseléd is leszedi az asztalt, viszi a sütőbe az ura porcióját, hogy melegen tartsák, míg végre hazaér. Maga böngészi az újságot és boldogtalanul lesi és várja, hogy mikor ér már haza a varva várt férj-uram. És ez így van minden este, és Maga szeretné, ha nem lenne így minden este, hanem úgy lenne, hogy hazajöjné az ura nyolcra, vagy talán el se menne. Mit lehet itt csinálni? Gondolkozzunk csak Nagyságos Asszony, mi is itt a hiba? Azt hiszem az, hogy Maga amúgy is keveset lehet együtt a urával, hiszen napközben is másutt van ő elfoglalva, délutánonként a munkáját zavarná, Magának a gyerekekkel kell törődnie, bibelődnie az iskolai feladatokkal, a lecke-felmondással és hasonlókkal. Ha a vacsorát befejezték és a gyerekek lefeküdtek, akkor lenne Magának néhány szabad órácskája és ilyenkor kivánná azt a meghitt csendes együttlétet, ami széppé és kedvessé teszi az életét. Meg lehet ilyenkor beszélni a nap kis és nagy eseményeit, beszámolni a gyerekek viselt dolgairól, elábrándozni és tervezgetni erről-arról, új ruháról Magának, a gyerekeknek cipőről, télikabátból, megymásról és együtt kitervezgetni, hogy a kis keresetből hogy lehetne mindenfelét okosan bevásárolni. El tudom képzelni, hogy az ura munkája után is érdeklődik és szívesen hallgatna meg, mi mindent végzett, mi minden teendője van hátra, mire készül és mit hogyan gondol megcsinálni. Maga olvasott valamit, erről is szeretne elbeszélgetni hiszen az olvasmányok, akár regény, akár novella, akár csak érdekesebb újsághírek legyenek azok, mindig elgondolkozásra készítetik az embert és az urával szeretne mindenről elbeszélgetni, talán jól esne az is, hogy a Maga gondolataihoz ő is hozzá szóljon. Maga vágyik ez után, Maga így látná szépnek az életét, az ura meg inkább a kártya, a férficimborák körében tud a munkája után szórakozást találni. Össze kellene Maguknak jönni és én erre megpróbálkozom a következő tanáccsal. Változtasson az eddigi életrenden maga. Vacsoráztassa meg a gyerekeket 8 órakor, tegye őket ágyba, Maga ne vacsorázzon, várja meg szép nyugodtan az urát, addig olvasson, kézimunkázzon és örüljön előre annak a gondolatnak, hogy ha Magának vernia is kell, ezzel a türelemmel az urát jutalmazza meg, mert annak nagyon, nagyon jól fog esni az a ligyelem, hogy Maga megvárta őt, hogy nem fog egyedül táplálkozni, mint Riska tehén a jászol mellett, hanem ketten együtt vacsoráznak. Tudom, hogy a szolgáló dörmögne ilyen késői kiszolgálásért, intézze Maga úgy a dolgokat, hogy szolgáló ne kelljen. Forrázzon teát, adjon hideg vacsorát, szolgálja ki Maga mindkettőjüket, ne mászkáljon ott lompos és álmos cse-

ledleány. Közben beszélgessen, kérdezze ki az urát, mi volt érdekes a kaszinóban, érdeklődjön az iránt, hogy ott ki mit csinált, legyen figyelmes az ura érdeklődését lekötő dolgok iránt, hiszen Maga ugyanezt várja tőle. Olyan kevés történik az ilyen kaszinói estéken, hogy az ura hamar elmondja a kis mondókáját, akkor jöjjön elő Maga a saját beszámolójával, röviden, trélásan beszélgessen, ne mártír módjára panaszolja fel minden baját. És főleg lújjon maga takarodót, hogy az urának rosszul essen a vacsorától való korábbi felkelés. Oly jól fogja ő magát érezni, hogy egészen újnak tűnik fel előtte az otthona és otthonában az ő kedves, figyelmes és mulattató asszonya. Ha ezt maga rendszeresen csinálja, az ura mindég fészkelődni fog a kaszinóban és vágyakozni fog haza Magához és egyre korábban fog hazatérni, neki is és Magának is szépek, boldogok lesznek az estéi. Egy év múltán pedig az ura büszkén fogja magát a város papucshősei királyának vallani, mert csak oda és akkor fog este kimenőt kérni, ahová a felesége küldi. Láttam már ilyen esetet többet, Magán áll Nagyságos Asszony, megfogadja-e az én tanácsomat és hogy okosan hajtsa-e végre. Én mindkettőjük érdekében őszinte sikert kívánok Magának.

Játék. Nagyságos Asszony a karácsonyi ajándékokon spekulál, ahogy írja és szeretne praktikus Jézuska lenni, aki a gyerekeknek kisruhát, harisnyát, cipőt meg egyéb ügyes meleg téli dolgokat akar a karácsonyfa alatt prezentálni. Nos, értjük a dolgot, de mégsem egészen helyes ez az elgondolás. Egyrészt a tél már itt van a nyakunkban és ezekre a dolgokra már most szükségük van a gyerekeknek, másrészt amitől fél, hogy nem fognak kellőképpen örvendőni ezeknek az ajándékoknak, az egész biztosan be is fog következni. A gyermeknek a ruha nem különös öröm, hiszen úgy éri és tudja, hogy ezzel a szülő köteles őt ellátni és nem a Jézuskára bízni. A kis fessék a fesszükben egész természetesen tartják, hogy csak a csőrüket kell kinyitni és szájukba hordja anyjuk a falatot, a gyermek ösztönösen éri a szülőnek vele szemben fenálló kötelességeit. Így az öröm biztosan mersékelt és nem egészen őszinte lesz. De talán nem is egészen praktikus a gondolkodása, mert hiszen télen a gyerekeknek fokozottan van szükségük a játékszerekre. És magának is szükségesek ezek. Még olvasni nem igen tudnak, hát mesekönyvvel nem lesz jó a két apróságot traktálni, mert akkor maga olvashat fel belőle. Vásároljon sok apró darabból álló játékokat, amelyeket a gyerekek tetszésük szerint csoportosíthatnak és ezerféleképpen variálhatnak. Mozaik, építőkövek, kis állatok, kis vasutak, katonák, leporelló képeskönyvek (milyen nagyszerű babaházak épülnek ezekből) a kislánynak babaszekrény, vagy más ilyesféle biztos nagyon jól fog esni és magának is, mert ha a gyermekek ilyennel játszanak, békéje van a szülőnek. Hát csak tessék belátása szerint cselekedni.

HARCSA. Kérem, tényleg így van, ha nem is hiszi, hogy a harcsának bajusza van. Igaz, hogy nem szőrből, de mégis bajusza van, ebbe tessék bele-nyugodni.

A többi kérdésekre a jövő számunkban adjuk meg feleleteinket.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Hevesmegyei Takarékpénztár végrehajthatónak Farkas csire Imre s neje végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság végrehajtási árverést 388 P.—f. tőkekövetelés és járulékai behajtása végett az egri kir. járásbírótság területén levő, Felsőtárkány községben fekvő, s 1. a felsőtárkányi 580 sz. betétben A I. 1-8. 11-15 sorsz. 887/2, 888/2, 1052/1, 1267/1, 1816/2, 1984/2, 1985/2, 2613/2, 3149/1, 3470/2, 3471/2, 3553/2, 3554/2, hrsz. alatt foglalt a Farkas csire Imre (nős Sike Rózával) nevén álló rétek és szántók ingatlanra, azok 1/2 részére, azok alkotó részei és tartozékaira 700 pengő kikiáltási árban,

II. a felsőtárkányi 803 sz. betétben A I. 1--3 sorsz. 426, 427, 423 hrsz. alatt foglalt s Farkas csire Imre és neje szül. Sike csillag Rozál nevén álló kert, ház, udvar illetőségekre, annak alkotó részei és tartozékaira 1000 pengő kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1934 évi február hó 5 napján délután 5 órakor Felsőtárkány községhezánál fogják megtartani,

Az árverés alá kerülő ingatlanok a kikiáltási ár felénél ill. kétharmadánál alacsonyabb áron ill. a fedezeti elv sérelmével nem adhatók el,

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kiküldöttnél letenni, hogy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881: LX. t.-c. 147. 150. 170. §§; 1908: LX. t.-c. 21. §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni (1908: XLI. 25. §.)

Eger, 1933 évi október hó 16 napján.

Dr. Garass jb. tiltkár.

Olcson és célszerűen

Salgó brikettel
tűzelget.

Hevesvármegye egri járás főszolgabírája.

2830/933. sz.

Pályázati hirdetmény.

Hevesvármegye egri járásához tartozó s végkielégítés folytán megüresedett verpeléti körorvosi állásra pályázatot hirdetek.

Az állás javadalma: a mindenkor törvényes illetmények és a betegek kezeléséért és műtétekért járó vármegyei szabályrendelettel megállapított díjak. Körlátogatás alkalmával az egészségügyi körhöz tartozó Tarnaszentmária község a fuvar természetben szolgáltatja. Természetbeni lakást a község ezidőszent adni nem tud, hanem a törvényes lakbért fizeti.

Felhívom a pályázó okleveles orvosokat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket hozzám folyó évi december hó 6-án déli 12 óráig nyujtsák be,

mert a később érkező kérelmeket figyelembe venni nem fogom.

A választási eljárást az 1908. évi XXXVIII. t.-c. értelmében Verpelét község közházánál folyó évi december hó 7-én délelőtt 10 órakor fogom megtartani.

A megválasztottnak állását azonnal el kell foglalnia.

Eger, 1933. november hó 20-án.

Dr. Szabó Gyula
főszolgabíró.

12.555/tk. 1933. sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Hevesmegyei Takarékpénztár végrehajtható Mlinkó Antal végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a tkvi. hatóság az újabb árverés-1839 pengő tőkekövetelés és járulékai behajtása végett az egri kir. bíróság területén levő Füzesabony községben fekvő s a füzesabonyi 475 sz. tkvi. betétben A I. 1—11. sorsz. 2289, 2991, 3933, 5195, 5412, 6186, 6316, 7877, 8427, hrsz. alatt foglalt szántó 540:215:130-ad rész közös legelő illetőség és az 540:245:435-öd rész kis legelő illetőség Mlinkó Antal nevén álló ingatlanra azok alkotó részei és tartozékaira 4107 pengő kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1934. január hó 20 napján délután fél 4 órakor Füzesabony községhezánál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron ill. a fedezeti elv sérelmével nem adhatók el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kiküldöttnél letenni, vagy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni. (1881: LX. t.-c. 147, 150, 170 §§; 1908: LX. t.-c. 21. §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni. (1908: XLI. t.-c. 25. §.)

Eger, 1933. október hó 18-án.

Dr. Garass s. k.
kir. jbiró.

A szerkesztésben résztvesznek:

Egerben: Dr. Erlach Sándor, Gyöngyösön: Dr. Katrics Kálmán, Tiszafüreden: Dr. Óggh József
Hevesen: Figlár Géza, Pásztón: vitéz dr. Szilágyi Sándor.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
Dig Vilmos, Hatvan, Telefon: 85.

Társzerkesztő: Balogh István Gyöngyös.

Kéziratok, előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatal címére Hatvanba küldendők.

Hirdetések díjazás szerint.

Bindfeld Márk és fiai
részvénytársaság
 épületfa-kereskedő cégnél
 a legmodernebb kivitelű
 cementárúk és műkövek
 beszerezhetők.
 Hatvan. Telefon 30.

Blumenfal Béla
 épületfa-kereskedése és
 cementgyára.
 Hatvan. Telefon 29.

Elsőrendű cementárúk!
 Mindennemű építőanyag:
 cement, téglák, cserép, na, kőpor stb.
 a legjobb minőségben kapható.

**Eladó gyümölcsfa-
 oltványok.**

KESERŰ BÁLINT faiskolájában,
 Pusztamonostor, Szolnok megye.
 (A Magyar Faiskolai Szövetség
 tagja.) Alma, körte, szilva, kaj-
 szli, cseresznye, meggy, dió, eper-
 fa magról, vadkörte és vadalma,
 két éves csemeték. Versenyké-
 pes minőség és árak. Árjegyzé-
 ket kívánatra küldök. Látogató-
 kat szívesen fogadok. Telepem
 közvetlenül a pusztamonostori
 vasútállomás mellett van.

Bristol...

Bristol...

**Bristol Szálló Budapest
 Dunapart**

árban és szolgáltatásban vezet!

Szoba teljes ellátással

személyenként **napi 12.~ pengőért.**

ÉDES és DECSI

IRÓGÉPCÉG

Budapest VII. Akácfa utca 13.

Írógépek 50 pengőtől, Re-
 mington, Royal, Smith Oliver
 olcsó árusítása jótállás mel-
 lett. Szakszerű javítóműhely.
 Jó munkáért kitüntetve.

Bell Miklós

tégla és
 cserép-
 gyára.

Mátraderecske.

A gondos háziasszonyoknak

csüförtökön

első teendője, hogy felkeresse

HAJDU ÁRMIN

üzletét,

ahol friss pörkölésű elsőrendű
kávét

kap igen jutányos áron! — Denat-
 turált szesz nagyban és kicsiny-
 len! — Vidéki megrendeléseket
 pontosan eszközölk! — Saját ér-
 deke parancsolja, hogy egyszer
 látogasson el HATVANI üzlettembe!

Próbált Ön már

**Salgó
 brikettel**

fűteni?

Hofbauer Testvérek

könyvelés ellenőrzés. BUDAPEST, IV.,
 MUZEUM KÖRUT 7. Telefon: 89-7-57.

Könyvelés vezetése, betanítása, adómérleg,
 társas, örökségi elszámolások elkészítése.
 Adó és egyéb vizsgálat esetén
ellenszakértői közreműködése stb.
 (Szanálási tervek kidolgozása és végrehajtása.)

Borkereskedők, szőlősgazdák

figyelmébe!

I. rendű tölgyfahordó
 minden nagyságban
 kapható

DÉZSI JÓZSEF

kádárnál HATVANBAN.